ENDERROCK
LA MÚSICA DE LA TEVA GENERACIÓ

Enderrock | Sergi Núñez | Actualitzat el 11/11/2021 a les 11:30

El Club Super3, la banda sonora de tota una generació

Aquest any, es commemoren el 30è aniversari del naixement i el 15è del final de la primera etapa del club | Recuperem la història i la música dels primers anys de la iniciativa per a infants de TV3, que va marcar més d'una generació | El final de la primera etapa va desembocar amb el rellançament del projecte amb una nova imatge i nous personatges, que es van mantenir en actiu fins al passat mes de juny

Algunes de les portades del àlbums del Club Super3

Entre el 1989 i el 1990, amb les Olimpíades de Barcelona '92 a l'horitzó, TV3 buscava rellançar el contingut infantil que oferia fins aleshores. De la mà d'Anna Ribas, del departament de continguts infantils de TV3, i del llavors director d'art de la cadena, Joan Sibina, va sorgir un projecte embrionari anomenat Mandarina Quima. Se'n va arribar a enregistrar un episodi pilot i, fins i tot, se'n va compondre la sintonia. El projecte, però, no va tenir més recorregut, i l'11 de febrer va veure la llum un nou format enfocat a la programació infantil totalment diferent. Així, naixia fa 30 anys el Club Super3.

El projecte irrompia al panorama televisiu amb la voluntat de trencar esquemes. "El Club Super3 va ser totalment innovador des d'un principi. I, això, va provocar que els nens reaccionessin ràpidament als seus continguts", explica Àngel Lacalle, periodista i excap de projectes de TV3. El club va néixer amb la voluntat d'evitar que els infants passessin el dia davant de la televisió. Per

molt incoherent que pogués semblar, ho va aconseguir a través de diverses estratègies, com la creació de breus gags que fomentessin la participació dels infants, o les múltiples activitats de franc de les quals disposaven tots aquells infants que es fessin socis de l'entitat. Però el fet que el programa no fos una mera sèrie televisiva, sinó un espai on els infants eren socis i partícips d'allò que succeïa a la pantalla, va ser la gran clau d'èxit del club. En dos mesos, el Club Super3 va assolir 100.000 socis i "va esdevenir tot un fenomen vinculat, no només a les sèries i als personatges propers dels esquetxos, sinó també a un tercer element: la música", afegeix Lacalle.

Des de l'inici del club, la música va tenir una presència destacada. De la mà del músic i productor molletà Josep Mas '**Kitflus**', la banda sonora del Club Super3 va esdevenir, des del principi, la de tota una generació. "Jo vaig estar-hi des del primer dia fins al 2006. Arran de les sintonies que vaig escriure per Mandarina Quima, vam començar a plantejar amb el Joan Sibina i l'Anna Ribas que el Club Super3 fes cançons", explica **Kitflus**. Així, van començar a prendre forma les primeres cançons de producció pròpia, que anaven lligades als personatges i continguts televisius, i van sorgir els primers discos.

D'aquesta forma, el 1992, el club va publicar *Clubifaximàtic* i, el 1994, *Clubitrescentmil* -editats per la discogràfica Horus, ja que en aquell moment TV3 no disposava d'editorial musical-. Tots dos àlbums alternaven cançons de producció pròpia i sintonies de les sèries de més èxit del Club Super3. "Des del primer moment es va tenir en compte que s'havien de fer cançons amb temàtiques que agradessin als nens. Des que es va crear el club, aquest no va parar de créixer", afegeix el músic. De fet, *Clubitrescentmil* fa referència al moment en què l'entitat va arribar als 300.000 socis.

"Entre les moltes idees musicals que teníem, va sorgir la de fer un ?cumpleaños feliz' en català". D'aquesta proposta en va derivar "Per molts anys", una de les cançons més icòniques de tota la història del programa infantil. "Jo no vaig escriure'n la lletra, però sí la música. És una cançó que molta gent ha cantat al llarg de tots aquests anys. De fet, a molta gent li fa gràcia quan els dic que jo vaig escriure'n la música. Que tanta gent conegui la cançó sempre fa goig", confessa el molletà.

Tot l'èxit que va acaparar el projecte va ser inesperat tant per l'equip de continguts com pel musical. "Quan fas una cosa no penses en si tindrà èxit o no. Ens feia molta il·lusió i hi havia moltes ganes de treure temàtiques i fer cançons infantils que harmònicament fossin *enrotllades*". Per fer les cançons, **Kitflus** detalla que hi havia una fórmula general que acostumaven a seguir: "A mi sempre m'ha agradat compondre un tema que ja té lletra. Després, es pot fer un retoc de la lletra si és necessari. Però m'agrada més compondre la música tenint la lletra perquè és més fàcil d'adaptar la música que no pas la lletra", reconeix.

Per sobre de tot, un dels aspectes que **Kitflus** destaca és el gran record que guarda de la seva feina al Club Super3: "Tinc molts bons records de l'època. Va ser molt maco perquè vam treballar molt en equip i molta gent posava el seu gra de sorra a cada disc. Vam fer un gran nombre d'àlbums que recordo amb molt afecte", explica.

EL COR DEL SUPER3

Més enllà de compositors, lletristes i productors, els intèrprets també van tenir un paper fonamental en la creació de la banda sonora del club. I de tots els intèrprets que van donar veu a les cançons de la primera etapa del Super3, sobresurt **El Cor del Super3**. El productor reconeix que "gràcies a l'Agnès Mirabell, que era professora d'una escola de música i tenia contacte amb

molts infants, vam anar incorporant diversos nens i nenes que cantaven fins a conformar el cor. Bàsicament es van muntar les veus a partir de la feina que feia l'Agnès".

Pel que fa al cor, en **Kitflus**, fins i tot en guarda una anècdota molt especial i personal: "Jo hi vaig incorporar la meva filla, que en aquella època tenia 5 anys i, no és perquè sigui la meva filla, però cantava molt bé", reconeix. A més dels infants del cor, en alguns discos també hi havia la participació destacada dels personatges de televisió. N'és el cas de *Ruïnosa: Gratand'on Gratand'off* (TVC, 2001), dedicat a l'antagonista Ruïnosa Gratandós (interpretada per Anna Casas), o *Superxiula* (Música Global, 2004), l'últim àlbum de la primera etapa del Super3.

EL MEGA ZERO I LES SUPERNADALES

Si **Kitflus** s'hagués de quedar amb una cançó d'aquella època, tindria clara la seva tria: "Són moltes cançons... Però m'agradava molt la cançó 'La penosa història (de la lluita del Mega Zero contra la Supermà)'", afirma el músic molletà. Aquesta cançó narra les peripècies de la Supermà (una mà que havien construït els supers amb els seus dibuixos) per a vèncer el malvat virus Mega Zero.

A més, **Kitflus** també destaca l'estima que els guarda als tres discos de nadales que el club va editar -*Supernadales* (TVC, 1996), *Superestrelles de Nadal* (TVC, 2000) i *Supernadales 2* (TVC, 2002)-. "Són cançons populars i nadales que tothom coneix de ben petit i m'ho passava d'allò més bé adaptant-les i reharmonitzant-les. Fins i tot, avui dia, encara sento alguns d'aquells temes en algunes de les cavalcades de reis!".

ELS ÚLTIMS ANYS

Al llarg dels anys, han estat molts els músics que han col·laborat i contribuït a compondre i produir els discos del Club Super3. Músics veterans com **Santi Arisa** (amb qui **Kitflus** va coincidir a la banda **Pegasus**) o Francesc Ibáñez en van ser alguns d'ells. També alguns artistes del panorama actual van fer les primeres passes de la mà del Super3: aquest és el cas de **Joan Dausà**, qui del 2003 al 2006 va encarnar el personatge del Krust, o **Pau Vallvé**, qui va compondre dos dels temes de l'àlbum *Superxiula*.

Kitflus, igual que bona part de l'equip musical d'aquella primera etapa, va plegar sobre l'any 2006. Per una part, coincidia amb el rellançament i la nova imatge del projecte, però, a més, poc abans, també havien marxat tant el Joan Sibina com l'Anna Ribas -creadors inicials del projecte-."No vaig marxar d'un dia per l'altre. Més aviat va ser progressiu i natural perquè jo vaig començar a col·laborar de forma molt més intensa amb en **Joan Manuel Serrat** i amb altres projectes. De fet, uns dels darrers àlbums ja no el vaig poder produir i compondre perquè era fora, i el meu cosí, l'Esteve Coll, va encarregar-se de les tasques que normalment jo feia".

Finalment, la primera etapa del Club Super3 va acabar l'11 de setembre de 2006, quan els seus personatges van quedar atrapats en el temps. L'endemà, les emissions van presentar un rellançament del projecte amb nou disseny, logotip i uns nous personatges que conformaven un univers que trencava completament amb l'anterior: el de la Família del Super3. Aquesta segona etapa de la programació infantil, marcada per la creativitat musical de **Marc Parrot**, es va estendre fins al passat mes de juny, quan la família va posar punt final a la seva activitat.